

Løjlighed, da vi alle havde Dokumenter ved Haanden, i den Henseende er jeg for Resten ligestillet med de Herrer. Et enkelt har jeg dog kunnet fremskaffe, og det skal jeg senere forelægge til Glæde for det ærede Medlem fra København (Poul Rasmusen). For at den ærede sidste Talers (Richelieu) Udtalelser ikke skal staa uimodsagte, vil jeg dog i al Almindelighed sige følgende: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tonnage efter Krigens Udbrud, et Spørgsmaal, som det ærede Medlem syntes at blande sammen med Spørgsmaalet om Indkøb af Rug i Rusland, erindrer jeg ikke, at der nogen Sinde har foreligget Forhold, hvor der samtidig har været Tale om Tonnage fra Amerika og Rug fra Rusland og Sibirien, derimod erindrer jeg, at der paa Krigens allerførste Dag af Det forenede Dampskibsselskab blev talt noget om Skibe, som det havde liggende derovre, og at der var Mulighed for at indføre noget her til Landet. Den Tonnage, som den Gang maaske gik fra Regeringen over til de private, har altsaa ingen Vanskeligheder voldt, men Spørgsmaalet vedrørende den sibiriske Rug har ikke det mindste dermed at gøre. Det ærede Medlem syntes at udtale sig lidt foragteligt om dette Forsøg. Jeg tør da maaske erindre det ærede Medlem om, hvad jeg tidligere har oplyst, at dette Forsøg blev gjort efter gentagne og indtrængende Opfordringer af en af det ærede Medlems allernærmeste Meningsfæller og Medarbejdere, nemlig Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds. Han fremstillede det som ønskeligt, at dette Forsøg blev gjort, og derefter blev dette Forsøg ordnet gennem Det sibiriske Kompagnis Direktør, Hjerl-Hansen, hvis Indsigt og Dygtighed, det ærede Medlem sikkert ikke vil underkende. Tværtimod hvad det ærede Medlem uden nogen som helst Grund paastaar, er Forholdet det, at Regeringen til alle de Transaktioner, den har foretaget, altid har været bistaaet af de kyndigste, som overhovedet var til at finde, og de har altid beredvilligt stillet sig til Disposition i saa Henseende. Naar det viste sig, at Forsøget med sibirisk Rug ikke kunde føre til noget, skyldtes det Forholdene, som den Gang, da Forsøget blev gjort, udviklede sig uheldigt. Det var Forholdene i Rusland, Krigens Koncentration, Vanskeligheden ved at tilvejebringe Transportmidler og saa fremdeles, der lagde sig i Vejen. Men hvis jeg nu ikke havde gjort dette Forsøg, forventer jeg, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller vilde have peget paa en konservativ Anvisning, som

ikke var blevet fulgt, i alt Fald vilde det ærede Medlem da have haft en virkelig konservativ Anvisning at henvise til. (Poul Rasmusen; En virkelig?) Ja, en virkelig.

Dernæst siger det ærede Medlem, at jeg for nylig, en Gang i Efteraaret, har forhandlet med Rederne om 40,000 Tøns, som skulde bruges til at transportere Rug eller Majs fra Amerika. Det var nu Spørgsmaal om Korn, der den Gang var Tale om, og Rederne gav et Tilbud, som var paa 20 Kr. pr. Quarter. Jeg maa sige, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem har tjent nogen Interesse ved at føre dette Forhold frem. I alt Fald var det Tilbud behæftet med visse Besynderligheder. Efter at Regeringen nemlig havde faaet dette Tilbud, blev det mig meddelt, at samme Dag, som man havde givet Regeringen dette Tilbud, var der fra danske Skibsredere, som deltog deri, gjort den svenske Regering gunstigere Tilbud, saaledes at den fik det til en lavere Pris. Desuden viste det sig, da vi derefter gik over til at undersøge Muligheden for Transport af dette Korn hertil, [at af den Mand, der styrede denne Sag, skaffedes Tonnage til det fornødne Kvantum andetsteds fra og til en noget billigere Pris. Spørgsmaalet om, hvorfor man ikke benyttede de 40,000 Tøns, ligger altsaa i, at Tilbudet var saa højt, at det forekom os, at det ikke var rimeligt, sammenholdt med de Rugpriser, der var derovre, at benytte os af det. Og ud fra de Overvejelser, der var byggede derpaa, gik man til kun at indføre et ringere Kvantum Rug.

Derefter sagde det ærede Medlem, at Rederne havde i flere Maaneder ventet paa Regeringens Beslutning om Kullene. Det ærede Medlem vil ved at samtale med Direktøren for Det forenede Dampskibsselskab, som er Formand i Rederinævnet, faa at vide, at dette ikke er Tilfældet. Umiddelbart efter, at Loven var traadt i Kraft, blev Rederinævnet anmodet om at fremsætte Forslag vedrørende denne Sag. Derefter har Rederinævnet forhandlet med Kommunerne, og det er disse Forhandlinger, som er trukket ud. Men jeg lægger paa ingen Maade særlig Ansvar paa Rederne for, at det har taget saa lang Tid. Det har været en vanskelig Sag, det har været overordentlig vanskeligt at bringe alle Kommuner under en fælles Hat. Der har været Vanskeligheder for begge Sider. Fra Kommunernes Side var der særlig den Vanskelighed, at Lederen i denne Sag, Borgmester Lau, paa det Tidspunkt traadte tilbage, og en ny traadte til, nemlig Borg-